

VESTNIK

SOKOLSKE ŽUPE CELJE

Leto V.

Celje, 10. marca 1935.

Štev. 3.

JOŽE SMERTNIK:

Svoji k svojim!

Japonska je revna dežela. Njeno na kamenito, neplodno polje vezano ljudstvo se je v boju za obstanek navadilo trdega življenja. Japonski kmet ali ribič se zadovoljuje s cunjko okoli ledij namesto obleke in z lesenimi podplati namesto čevljev. Japonska napol papirnata hišica je postavljena v par dneh in v njej ne najdeš nobenega težko premakljivega pohištva, ker ognjeniška tla ne dopuščajo težkih stavb. Le premožnejši sloji si morejo redno privoščiti riž, ljudstvo pa uživa školjke, bobotnice in težko prebavljivo pogačo iz bobove moke. Evropejec bi ob uživanju take hrane kmalu izdihnil dušo. In vendar japonska vroča ljubezen do domovine, do svojega naroda, nima nič sličnega na svetu.

Japonsko samozatajevanje je uganka za belega človeka. Japonec se boji tako malo za lastno življenje, da gleda smehljivo smrti v lice. Čast in obenem neizprosna, heroična preprostost, neodvisnost od udobja in razkošja so predpogoj za dosego japonskega ideala — viteške časti.

Vztrajnost! Ne, to je prešibka beseda. Žilavost in doslednost v zasledovanju svojega nacionalnega cilja je pri Japoncih občudovanja vredna. Nas Sokole posebno zanima njihova brezprimerna žilavost v cilju izboljšanja japonske rase. Japonci so majhne rasti. Evropejci so jih imenovali pritlikavce. Japonski nacionalni genij pa stremi za tem, da zavzame v vsakem pogledu prvo mesto na zemlji. Kako bi ga naj dosegel narod pritlikavcev? Iskali so izhoda in sredstva za povzdigo svoje telesne moči in tudi našli tam, kjer ga je iskal in našel Tyrš: v sistematični telesni vzgoji vsega naroda. Japonska je uvedla pred dobrimi 40 leti obvezno telovadbo za vso svojo mladino. Sami poročajo o uspehu: tekom zadnjih 40 let so zrastle Japonci povprečno za 9 cm.

Japonska razpolaga z močno mornarico, z moderno armado.

Zakaj navajam japonski primer? Hočem, da pomislimo, v čem obstoja **tajna** japonskih uspehov.

Po svoji mehki in miroljubni naravi smo bili Slovenci skozi stoletja politično in gospodarsko odvisni od tujega gospodarja. Naši predniki so bili sužnji nemške gospode, ki je v svojih gradovih uživala donos slovenskih rok.

Čas je ugonobil nemške fevdalce, valpte in kasneje njihove doglavnike. Tekom 90 let narodnega prebujenja se je maršikaj spremenilo. Eno je pa ostalo še danes neizpremenjeno: naša gospodarska odvisnost od tujcev.

Rezultati preko 16-letne politične in nacionalne svobode severnega obmejnega ozemlja, kamor spada območje naše in mariborske župe, nikakor niso zadovoljivi. Nemčurstvo, ta naša rakrana izza dobe pokojne Avstrije, je ponekod še trdno ukoreninjeno in izruti ga ni bilo mogoče niti iz mladine, ki je obiskovala slovenske šole in zrasla tedaj v docela drugem vzdušju kakor njena predhodna generacija.

Kdor pozna dejansko stanje, zgodovinski razvoj potujčevanja in pred vsem gospodarski položaj našega obmejnega ozemlja in njegovega prebivalstva, se temu ne čudi. Prej bi se čudil, če bi bilo temu drugače, kajti temeljni vzroki, ki so nam nemškutarijo ustvarili, so kljub osvobojenju ostali. Ti temeljni vzroki so pa v prvi vrsti gospodarska odvisnost naših ljudi od Nemcev in ponemčencev ter njene posledice, kajti baš ta gospodarska odvisnost je močnejša kakor politična pripadnost h kateri državi in, kakor pravilno pravi poljski publicist Jan Lasowski, tudi močnejša kakor politična volja in narodna zavest. Brez te odvisnosti bi se Nemcem nikdar ne posrečilo ustvariti svoje postojanke sredi kompaktnih slovenskih krajev in zavajevati toliko slovenskih duš. In ker so se te prevažne raznaredovalne sile dobro zavedali, so jo ustvarili in pospeševali povsod, kjerkoli se jim je količkaj nudila ugodna prilika. Ta prilika se jim je pa prožila predvsem v mestih in pa v vsem današnjem obmejnem ozemlju od Slovenskih goric preko Kozjaka, Dravske doline, Pohorja, Mežiške in Mislinjske doline do Koroške in preko Save. Zgodovinski razvoj od fevdalnega plemstva do modernega veleposestništva in industrije je naravno ustvaril dejstvo, da je bila pridobitna plast nemška ali vsaj ponemčena, slovenska pa le druga, navadno siromašna in vsled tega od prve odvisna. V zadnjih tridesetih letih pred osvobojenjem so ti pridobitni krogi svojo gospodarsko moč zavestno in s silnim naporom upregli v pangermanski voz, ki naj bi bil Slovence pomandral in Nemce pripeljal do zaželjenega Jadrana.

Prav tako, kakršno je bilo to gospodarsko razmerje pred osvobojenjem, prav tako, ako ne še slabše, je danes šestnajst let po zrušenju bivše Avstrije. Velika večina gozdne zemlje, skoraj brez izjeme vsa rudniška in ostala industrija od Maribora do Črne in Slovenjgradca do Zagorja je v tujih, nemških ali po-

nemčenih rokah. V vsem tem ozemlju se je spremenilo samo to, da je na mesto nemških šol in učiteljstva ter na mesto nemškega državnega uradništva in nameščenstva stopilo slovensko. Gospodarska odvisnost od tujcev je ostala in s tem so ostali vsi pogoji za ohranitev nemčurstva. Slovenski človek je tedaj še vedno ne le fizično, ampak tudi politično tlačan svojega delodajalca, eksponenta tuje narodnosti, politike in kulture. Vsega tega se žal premalo zavedamo. Živeli bi v veliki zmoti, ako bi mislili, da bomo prepородili našo mejo že s samimi lepimi besedami, političnimi gesli in z golo pripadnostjo k narodni državi. S tem, da smo si ustvarili svojo državo, **ustvarili smo šele pogoj za nadaljnje delo** in nadaljnji razvoj, ne pa tudi že dosegli cilj.

Najnujnejše delo za razvoj pa je delo za **gospodarsko osvoboditev našega ljudstva**, kajti vsa politična svoboda bo ostala iluzorna in brez praktičnega haska, če ji ne bomo prej ali slej pridružili tudi še gospodarsko neodvisnost. Se le tedaj, kadar bomo to storili, bomo lahko rekli, da smo zares svobodni in na svoji zemlji gospodarji.

*

Ako hočemo kvišku, ako hočemo doseči gospodarsko svobodo, je nam treba predvsem trdne volje in, rekli bi, japonske ljubezni do svojega rodu, japonskega čuta ekonomske solidarnosti in žilavosti v zasledovanju tega našega prevažnega nacionalnega cilja. Naši šolski mladini natrpajo možgane z vsemogočim znanjem, od katerega ima v življenju dostikrat malo praktične koristi, ali nihče ji ne tolmači značaja in potrebe socialne in ekonomske solidarnosti v naši narodni zajednici. Še danes malokdo od poklicanih pravilno in pravočasno opozarja naš svet na to, kako se z vsakim dinarjem, ki ga nesemo tujcu, znanjšuje naše narodno premoženje, slabi moč našega naroda in da krepimo s tem na lastni zemlji najhujšega našega narodnega neprijatelja. Še danes, ko je življenje vsega sveta polno gospodarske borbe, stopa naša mladina v življenje brez vsakega poznavanja gospodarskih vprašanj. Domača proizvodnja trpi veliko škodo od tega, ker se našemu človeku zdijo tuji izdelki boljši, tuj prodajalec se nam zdi vrednejši naših naročil, v tujih gostilnah se toči boljše vino. Naš proizvajalec, naš obrtnik pa se bori za svoj obstanek in s stisnjenimi zobmi gleda, kako nosijo hura-nacijonalisti, kakor neinformirana jugoslovenska množica svoj denar v tujčeve žepe.

Gospodarski problemi so danes najglavnejši elementi v življenju vsakega naroda. Tudi politična moč je v glavnem odvisna od ekonomske urejenosti naroda in države. Gojimo predvsem čut ekonomske solidarnosti naroda z doslednim izvrševanjem gesla: **Svoji k svojim!** Spoštujmo samega sebe in last-

nim proizvodom dajmo povsod prednost pred tujimi, predvsem pa otresimo raz sebe zavist napram svojemu sorojaku. Ako bomo ta cilj zasledovali z japonsko žilavostjo — bo tudi naš rod postal na svoji zemlji svoj gospod.

VLADO BURNIK:

Dramske prireditve

Izgovorjava

Pravilna izgovorjava besed se pojavi po večkratnih nastopih igralca sama od sebe. Zato mora imeti igralec občutek, ali je izgovorjava blagoglasna ali ne. O l-u na koncu glagola je že tako znano igralcem, da se pretvori v v ali u. N. pr.: videu (videv, vidu) = videl, gledau (gledav) = gledal, šev sem = šel sem. Da pa postane jezik blagoglasnejši, je važna tudi sprememba l-a v sredi besede. N. pr.: soluce = sonce, povno = polno, vovnena = volnena, povnoč = polnoč, pov leta = pol leta. Je pa potrebna na drugi strani čista izgovorjava gotovih črk, če hočemo pokazati lepoto jezika. Čista izgovorjava lj-a v sredi besede daje čisti zvok. N. pr.: poljane in ne polane, (Glej božji hram, tam sred poljan, dviguje se v nebo . . . Gregorčič.). Istotako »njive« in ne »nive«. Bratom Srbom je to sigurno lažje izgovarjati, ker poznajo samo eno črko љ in љ . Lj na koncu besede ni blagoglasen. N. pr.: prijatel (prijateu, prijatev) = prijatelj. Cankar opisuje v »Mojem življenju« sceno iz prvega razreda osnovne šole, ko ga je učiteljica vprašala, koliko je pojedel skupno pomaranč, če je pojedel eno in še drugo. Ta jedelj ga je tako bodel, da ni znal odgovoriti, četudi je znal dobro seštevati. Na ta način se večkrat pokvari lepota jezika vsled pretirane izgovorjave. Črka r spada gotovo med trdo izgovarjane črke. Pri izgovarjanju pa mora biti izrazit. N. pr.: trd, srd, vihar, borba, trde kraške ceste. Še celo r v »denarju« izgovarja deseti brat trdo in rezko, ker zaničuje denar. »Zdaj mi ponujate denarja. Kje je bil takrat vaš denar, ko je moja mati umirala v nadlogi . . .« Jasno je, da bo igralec v vlogi žida ta r izgovoril mehkeje in prijetneje. G mora biti izrazit ter dela Slovincem, posebno pa Primorcem (Idrijčanom) veliko preglavice. Mogoče je to vpliv češkega jezika, da izgovorimo mehki g ali h mesto trdega. N. pr.: grem in ne hrem, gora in ne hora. Gotovo je, da je ljudstvo samo pretvorilo Pogorje v Pohorje. Kot omenjeno, smo naklonjeni k mehkeemu g, ki pa mora biti na odru izrazit. Nekatero črke se v zvezi z blagoglasnejšo izgovorjavo besede spremenene v druge črke. K se n. pr. v sredi besede spremeni v g. Piše se nekdanj, reče se negdaj. Z se spremeni v s. Piše se ozka ulica, izgovori

se oska ulica. Istotako morajo biti jasno izgovorjeni sičniki in šumniki s, š, c, č, z, ž. Le v onih vlogah, ki naj predstavljajo slaboumneža, jecljavca ali komično osebo, prehaja v gotovem slučaju s v š, ali š v s itd. Veliko preglavice dela našim igralcem na koncu glagolov i. Če se ta izgovarja, napravlja izgovorjavo naučeno in monotono. N. pr.: moram iti, biti, moram pogledati. Boljše bi bilo, da ta i sploh odpade, ker nam izgovorjava potem postane prirodnejša. Pri izgovorjavi samoglasnikov moramo paziti na široke, ozke, kratke in dolge, ter na polglasnike, kar je posledica različnega načina odpiranja ust pri izgovarjanju. S tem, da jih v vlogi apostrofiramo, nam izgovorjava dotične besede ostane laže v spominu. Z večkratnim čitanjem istega stavka skušamo dobiti pravi naglas, izgovorjava bo postajala popolnejša in izrazitejša. Važna je izgovorjava polglasnika e, n. pr.: pes, ves.

Izgovorjava besed, stavkov in odstavkov

Nekatere besede že same označujejo pomen celega stavka. One tvorijo težišče stavka in morajo biti posebno poudarjene. N. pr.: glad, krasota, beda, kapital. (Ta nestvor je kapital, ki pije človeško kri »Borba« Galsworthy). V njih leži izraz bede, krasote, trpljenja, veličanstva, bogastva itd. Izrazite morajo biti tudi one besede, v katerih je težišče čustva. In mesec je priplul izza naših brd poln in krvav in mi dovedel njo. Toplo in drhtečo Mrak, Petrović). Kratki stavki, katerim sledi takoj druga vloga, morajo biti izgovorjeni čim enostavneje in preprosto. Drugače je to pri dolgih odlomkih in samogovorih, kjer je več stavkov. Tu je treba poiskati jedro celega odlomka ter istega poudariti.

Najbolje uspejo na podeželskih odrih dramska dela iz kmetskega življenja. To je popolnoma razumljivo. Vaški igralci govore v dijalektu, kar je tudi pravilno, saj izgleda vsa stvar naravnejša, kot pa če bi jo izgovarjali v pismenem jeziku. Paziti pa se mora, da je dijalekt enoten in čist. Težje se izvedejo na vaškem odru igre iz meščanskega življenja. Vloge učitelja, sodnika, zdravnika, inženjerja se navadno pretiravajo, tako da se človek vpraša, ali res govore naši sodniki in doktorji na ta način. Teh vlog vaški igralci ne igrajo v dijalektu, pač pa v neki spačeni slovenščini, ki se jim zdi »inteligentna«. Težko se posreči na vaškem odru razgovor ali debata med dvema inteligentoma, da dobi pravo formo. Na vseh podeželskih odrih se prehitro govori in zdrdra vloga, vsled česar izgubi ves svoj efekt. Vse premalo se pazi na pavze, katere pokvari večkrat še sufler, misleč da igralec ne zna dalje, ter preglasno suflira. Premotriti je treba še vprašanje, ali se lahko vstavijo v slovenski tekst tuje (srbohrvatske) besede. Mišljenja sem, da se to lahko napravi,

če postane vsled tega prizor naravnješi. N. pr. v veseloigri »Cigani« nastopajo cigani in če oni izgovore v svojem tekstu par hrvatskih besed, se mi to ne vidi kvarno, saj poznamo pri nas največ razne Hedoroviče in Todoroviče iz Bele Krajine, ki govorijo mešan jezik. Ravnotako se mi zdi skoraj dolgočasno poslušati »Hasanaginico«, če kličejo »otroci svojo mater« in ne »deca svoje majke«. Nemške in italijanske besede se izgovarjajo le tedaj, če so že tiskane v samem tekstu (Lumpacij Vagabund), ali pa če se hoče podati delo v stanovsko lokalnem žargonu (Gospoda Glembajevi).

Glas

Glas mora biti močnejši kakor v resnici, zaradi šuma in ropota v dvorani. Pri izučenih igralcih bi sicer zadostovalo, da je glas jasen in čist. Dobite ga, če popijete pred dejanjem sirovo jajce, pokvarite si ga pa s »krepčanjem« (kakor je to slaba navada med dejanji) s hladnimi alkoholnimi pijačami. Ker ne sedijo vsi gledalci v prvi vrsti, ampak morajo slišati tudi oni, ki stoje zadaj, naj bo glas čist in močan. V slučaju, da zahteva vloga tišji ali šepetajoč glas, tedaj je posebno paziti na pravilno odpiranje ust, da se dobi čista izgovorjava, ki bo razumljiva tudi občinstvu, stoječemu v zadnjih vrstah. Glas šepetajočega je navadno nekoliko višji.

Gotovim igralcem je težko pogoditi pravi smeh, ki ga zahteva vloga. Zato je ta navadno na vaških odrih prisiljen in nenaraven. Pri tem je treba velike vaje, če pa ne gre, pa je bolje, da se smeh opusti, če je to le v zvezi s prizorom mogoče. Laže gre navadno z kašljanjem, kihanjem in kolcanjem. Tudi za vloge jecljavca je treba večih vaj. Jecljavec izgovarja prve črke počasi in jih ponavlja, konec besede izgovori hitro.

Kretnje in mimika

Tudi v izvajanju teh vladajo na podeželskih odrih velike težkoče. Ali kretenj sploh ni in stoje igralci kot lipovi bogovi, ali pa si mislijo, da morajo ves čas letati iz kota v kot, da pokažejo pravo »gibčnost«. Poleg tega pa še strašansko mahajo z rokami in gledajo v tla. To kvari učinek igre. Res so kretnje v ljubimskih vlogah morda težje, ni pa treba zaradi tega stati meter daleč pred »izvoljenko« s spušenimi rokami ob hlačnem šivu. Tu je treba vaje brez vloge v roki, da se igralec nauči primernih gest z rokami. Obračanje glave in telesa je navadno prehitro. Če igra vlogo starca mlad fant, bo kaj rad pozabil, da je »star« in morajo biti kretnje šibke in obračanje glave počasno. Kretnje inteligentov morajo biti fine in mirne, skoraj počasne. Živahnejše so kretnje temperamentnega kmetskega fanta ali mladega dekleta, ki morajo biti gibčne in elastične. Kretnje in izgovorjava Kristusa, ki naj predstavljajo neskončno dobroto

in popolnost, neskončno inteligenco, morajo biti fine, mirne in lahke, pa tudi zelo preproste. Položaj osvajajoč. Poskušaj: (Golgota, Tučić: »Samomor je zadnje pribežališče zlomljene duše, ali zadnjo moč mora duša vporabiti v to, da zbeži največjemu razočaranju.« Nastop Napoleona, Friderika Pruskega mora odgovarjati značaju in tipičnim kretnjam teh ljudi: Kretnje Činžarja (hinavec, Slaba vest, Anzengruber) so preračunane, izgovorjava suhoparna. Pri slepcih treba vaje s tipanjem rok, hoja bo nesigurna, glava nagnjena nekoliko naprej. Poštenjak bo nosil glavo pokonci. Mogočnej (vitez) ima glavo nagnjeno nazaj. Bebec ima usta odprta ter gleda hkrati vse ljudi. Glušec ima usta deloma odprta, v obrazu pa izraz, da ne razume soigralca, zato glava lahko nagnjena naprej. Zakrknjenec gleda v tla s sklonjeno glavo. Vojakove geste so strumne in elastične. Pri fanatiku so geste ostre, izrazite, gornji del telesa nagnjen naprej, oči izstopijo. Da se dobe pravi izrazi za grozeče, trpeče, premetene, bebaste, fanatične in druge značaje, stopi pred zrcalo in se vadi najprej brez šminke. Ostalo bo še šminka dopolnila.

Učenje vloge

Igralec se mora naučiti svojo vlogo na pamet, poleg te pa še zadnje odstavke soigralčeve vloge. Igralec, ki ne bo znal svoje vloge, bo pri predstavi nervozen in nesiguren ter bo stalno mislil le na to, kaj mora govoriti. Pozabil bo na vse ono, kar se je pri vajah naučil (na pravilno izgovorjavo, naglas, kretnje, mimiko itd.). Le oni igralec, ki zna svojo vlogo na pamet, ve, kdaj pride na vrsto s svojo vlogo, pozna že naprej svoj govor ter lahko še v teh kratkih hipih premišlja o pravilnem izvajanju svoje vloge. Zato mora ves čas igralčevega nastopa delovati igralčev razum, možgani, v katerih je koncentrirano vse ono učenje od vaj, pri katerih se je vloga izobličila do one popolnosti, ki sta si jo zamislila igralec in režiser. Oni, ki si hoče z alkoholom dobiti »korajžo« za nastop, naj pomisli, da razum tedaj ne bo tako jasno deloval. Taki igralci ne igrajo potem svoje vloge tako, kot so se jo učili pri vajah, temveč čestokrat tako, kot je niso nikdar izvajali. Zato naj velja, da se nauče igralci svoje vloge na pamet, pri igranju pa naj se izrazi potom jasnega delovanja njihovega razuma resumé vsega učenja.

Na podeželskih odrih se opaža, da znajo igralci samo one geste in kretnje, ki jim jih je pokazal režiser. Doma se igralci nauče samo tekst. Vsak igralec pa bi moral sam doma preštudirati vse podrobnosti svoje vloge, poskušati razne kretnje, dokler ne dobi po njegovem mišljenju prave rešitve. Tudi glas naj doma sam preizkuša. Enkrat bo izgovarjal čisto, drugič nosno ali pogrkvajoče, dalje gotove stavke zopet z nižjim ali

višjim glasom. Dobil bo pravi način izgovorjave v vlogi. Teh vaj igralec ne more vaditi na odru, ker bi s tem zadrževal in motil druge igralce. To je važno že zaradi tega, ker se na podeželske režiserje dostikrat ni mogoče zanesti. Ne mislim pa, da bi se naučil igralec doma vsa izvajanja svoje vloge, ker se igralec največ nauči le v skupnih vajah na odru.

Zadnje vaje in generalka

Ko igralec že kolikor toliko zna svojo vlogo ter nastopi pri vajah brez vloge v roki, se šele začno prave vaje v gibih z rokami, telesom in v potrebnih kretnjah. Čim večje je število vaj brez vloge, tem boljša je izvedba.

Na vaških odrih se polaga premalo važnosti na male vloge in statiste. Ti pridejo šele k zadnjim vajam, večkrat celo šele h generalki ali pa k predstavi sami. Seveda so v tem slučaju daljše vloge dobre, uspeh pa pokvarijo manjše vloge in statisti, ki so potem na odru strašno okorni. Na podeželskih odrih se opaža, da se pri zadnjih vajah popravljajo pri igralcih še vedno iste in iste napake, ki jih je igralec delal že pri prvih vajah. To pa je krivda igralca, ker ni v vlogi beležil popravkov in napak, ali pa je te popravke omalovaževal. Seveda zadrži večno popravljanje istih napak vsako napredovanje učenja. Na drugi strani se čestokrat dogaja, da podeželski režiser večkrat spreminja posamezne prizore iz razloga, ker ni igre preje dobro preštudiral ter se odločil že preje za gotovo rešitev. To seveda kvarno vpliva na igralce, kateri se potem motijo v izvajanju teh prizorov.

Za glavno vajo naj bodo vsi rekviziti na mestu. Treba je menjati tudi kulise za vsako dejanje. Pri glavni vaji naj režiser ne popravlja in moti več igralcev, temveč naj jim pove šele po vaji napake, ko jih zbere skupaj. Glavna vaja naj teče gladko. V redu morajo biti tudi predvajanja za odrom n. pr. grmenje, dež, zvonjenje itd. Režiser vrši na vasi tudi funkcijo rekviziterja, zato naj si preje izpiše iz knjige vse potrebne rekvizite ter naj kontrolira, če so ti pri glavni vaji in pred predstavo na mestu.

(Dalje)

T E H N I Č N I D E L

M. PRELOG:

Vadbene ure za deco obojega spola

29. u r a .

Osnova:

Delajte nekaj minut, kar vam je drago!

Redovne vaje: Nastop v red in redove v pohodu in v teku.

Plezanje po dveh plezalih s prislonom raznožno.
 Potiski in pretegi dvojic: tekmovalno.
 Skoki raznožno čez sotelovadce (kozel).
 Prenášanje kije v iz kroga v krog — tekma posameznikov.

Delajte nekaj minut, kar vam je drago!

Navadno ne puščamo deci poljubne telovadbe pred ali po telovadni uri, kakor je to običajno pri članstvu, enkrat pa lahko napravimo tudi v tem izjemo. Za razgibanje naj deca potelovadi prosto! Ni treba otrokom reči: »Sedaj ste prosti in delajte, kar hočete!«, pač pa je dovolj, da jih poženeš v dir brez nadaljnjih povelj, ali še tega ni treba, zadostuje jim beseda »Voljno!« Pri tem se tako navadno razkropijo in skušajo svoje umetnosti na tleh, plezalih, lestvah — kjer jim pač dovoliš. Po preteku nekaj minut, ali ko smatraš, da je tega »živ - žava« dovolj, preideš k redovnim vajam.

Redovne vaje: Nastop v red in redove v pohodu in v teku.

- A) 1.** Ponovi Mirno! U red zbor! itd. iz 17. ure!
 2. Voljno! Mirno! »V pohodu — U red zbor!« (Korakajo.)
 3. Voljno! Mirno! »V teku — U red zbor!«
 Radi poživljenja redovnih vaj dodajamo:
 a) Stecite in plezajte na plezala in lestve — Voljno!
 b) Bežite po štirih do plezal in lestev ter se nanje obesite ali zavesite — Voljno!
 c) Bežite nazaj (rak) po štirih do plezal in lestev ter se nanje obesite ali zavesite — Voljno!
 č) Kdo bo prvi na vrhu plezal? — Voljno!
- B) 1.** U red zbor! Na parove razkrojs! U redove stroj se! (To je delna ponova iz 26. telovadne ure. Le razštetje v redu — to je v bočnem položaju — je novo. Pri razštevaju naj telovadci zasučejo glave primerno v levo, da s tem opozore naslednje, da pridejo na vrsto.)
 2. Voljno! Mirno! »V pohodu — U redove zbor!«
 3. Voljno! Mirno! »V teku — U redove zbor!«
 Tudi tu dodajmo radi poživljenja redovnih vaj:
 a) Dvojice vozite samokolnico — Voljno!
 b) Zajezdite »prvi« »druge« (poljubno) — Voljno!
 c) Zajezdite »drugi« »prve« (poljubno) — Voljno!

Plezanje po dveh plezalih s prislonom raznožno.

- A) 1.** Primate dvoje plezal v višini ramen in prislonite noge tako, da so kolena zrnaj, prsti pa znotraj plezal -- ročkajte menoma na mestu! (Postava za plezanje po dveh.)

2. Z istim prislonom menoma odročujte!
 3. V istem prislonu menoma napenjajte in skrčujte lehti!
 4. Z istim prislonom ročkajte navzgor (dokler gre) in navzdol!
 5. Z istim prislonom skušajte plezati!
- B) Prislon raznožno, kolena zunaj, prsti znotraj plezal.
1. Skušajte poljubno plezati na dveh plezalih!
 2. Plezajte sonožno!
 3. Plezajte izmenskonožno, začnite z desno!
 4. Plezajte izmenskonožno, začne leva, do sredine — vis — dol počasno drsanje.
 5. Plezajte poljubno na dveh plezalih višje od sredine (tudi do vrha) — vis — dol hitrejšje drsanje!
- (Na drsanje je dobro deco navaditi, če vaditelj tega ne stori, drsa deca nepravilno in si poškoduje roke ali tudi drugače.)

Potiski in pretegi dvojic: tekmovalno.

Tekmovalce razdelimo na dve prilično enako močni grupi. Zmaga vrsta, ki ima več zmagovalcev. Vadijo vsi hkrati ali pa v skupinah.

1. V dvojicah se obrnejo drug proti drugemu, položijo roke v bok, prednožijo desne noge in skušajo drug drugega s potiskom s prsti nog (stopali) spraviti iz ravnotežja. (Premagan je, kdor stopi z dvignjeno nogo prvi na tla.)
2. Isto z levimi nogami!
3. V dvojicah se obrnejo s hrbti k sebi, se zavesijo s prsti desnih nog ter s poskoki naprej skušajo drugega pritegniti k sebi — čez začrtano črto. Premagan je, kdor prvi prekorači označeno črto.
4. Isto z levimi nogami!
5. Prejšnje vaje otežimo s tem, da tekmovalci dajo roke na tilnik.

Skoki raznožno čez telovadce (kozle).

- A) Po telovadišču razpostavimo troje, četvero otrok, ki predstavljajo kozle in to prav nizke. Razumljivo, da pri tem ni mišljeno, da mora deca te kozle preskakovati tako, kakor to zahtevamo od starejših telovadcev. Dovolj je, da otroci preidejo te kozle, pa se naj odrinejo snožno, enonožno — izvedejo preskok s prijemom ali brez itd. Seveda ne škoduje, če se jim pokaže pravilni preskok in ga nekateri kar ujamejo.
- B) Pri višji deci postavimo za kozle večje telovadce ter zahtevamo lep preskok. Pred skoki samimi pa preizkusimo odrivanje snožno in to kar z vsemi v vrsti.

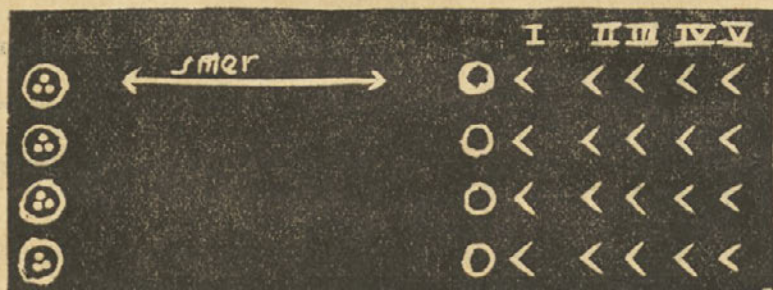
Prenašanje kije v izkrogav krog — tekma posamez-

nikov. Deco razvrstimo v četvorice, pri večjem številu petorice, šestorice. Telovadci posamezno četvorice se postavijo za začrtanimi krogi, kakor kaže skica. Na nasprotni strani telovadišča so zopet začrtani enaki krogi in v vsakem izmed njih stoje po trije (lahko več) kiji. Namen igre je prenesti te kije posamezno v kroge na nasprotni strani. Po prvi četvorici nastopi druga in prenaša kije v obratni smeri.

Igralci pa morajo pri tem paziti, na kar jih vaditelj še posebej opozori:

1. Enkrat smeš nesti samo po en kij.
 2. Vsak kij, ki se ti podere, moraš postaviti, potem šele teči naprej, pa naj je to pri postavljanju ali odjemanju.
 3. Pazi, da ne zaideš na prostor sosedu (ozek prostor, a veliko število krogov)!
 4. Kij boš lažje in sigurneje postavil, če ga držiš nad peto, ne za glavico ali vrat!
- Nato tekmujejo zmagovalci med sabo, dokler ne dobimo končnega zmagovalca.

(Dalje)

N. TRDINOVA:

Vadbene ure za ženski naraščaj

18. u r a.

Razgibanje. Vse telovadke smejo skakati le po eni nogi.

Eno določimo za lovca. Ta lovi druge, a tudi lovec sme skakati le po eni nogi. Na dano znamenje vse izmenjajo nogo. Katera stopi med igro na obe nogi ali izmenja nogo brez danega znamenja, postane lovec, četudi ni bila ujeta, a je lovec to napako zapazil. Ako pa stopi lovec na obe nogi, se izloči od igre in določimo novega lovca. Izločeni lovec sme vstopiti v igro šele tedaj, kadar je kak drug lovec izločen zaradi napake. Igramo le par minut, ker je igra utrudljiva.

Telovadke nastopijo nato v red — če jih je več kot 30 v dva reda (redove), med katerima naj bo vsaj tri korake razdalje. Sed raznožno:

1. Leža vznak (druga na drugi) — sed — 10-krat. Roke položi vsaka svoji prednji na ramena, tako tudi pri 2., 3. in 4. vaji.
2. Leža vznak — sed in predklon — 10-krat.
3. Skrčiti raznožno (stopala na tleh) — suniti ven — 10-krat.
4. Leža vznak — sed skrčno raznožno; pri ponovni leži noge iztegniti — 10-krat.
5. Odročiti — predklon v levo, prsti leve roke do prstov leve noge, glava naj se položi skoro na nogo — vzklon in v nasprotno stran.
6. Skrčiti zaročno — suniti v predročenje ven in predkloa — skozi odročenje zopet skrčiti zaročno — med gibom lehti vzklon — zaklon in zopet vzklon — gib naj bo nepretrgan, le s povdarkom ob začetku.

Ritmika: Krog, telovadke z levim bokom proti sredini:

1. Štirje poskoki naprej s skrčenjem prednožno — štirje koraki na mestu — se ponavlja.
2. = 1., toda koraki z visokim krčenjem prednožno.
3. Štirje poskoki naprej s skrčenjem prednožno — štirje navadni koraki naprej.
4. = 1. Pri korakih na mestu mahanje (soročno) do predročanja in zaročenja.
5. = 3. Pri korakih mahanje (soročno) do predročanja in zaročenja.
6. Stoja spetno, vzročiti.
 - I. 1—4 štirje poskoki naprej s skrč. prednožno, zaročiti in skozi predročenje vzročiti.
 - II. 1. Stoja spetno, predklon, predročiti.
 2. Vzklon, vzročiti.
 3. = 1.
 4. = 2.Oba takta se ponavljata.
7. Stoja spetno, odročiti:
 - I. 1—4 štirje poskoki naprej s skr. prednožno, pri vsakem poskoku veliki čelni krog dol.
 - II. 1. Stoja spetno, predročiti dol not, d. čez levo.
 2. Odročiti.
 - 3., 4. = 1., 2.Oba takta se ponavljata.

Med vaje 1.—7. vstavljamo vaje za oddih n. pr. 7. in 8. vajo iz 3. ure letnik 1934.

Glasba k vajam 1.—7. bo v prilogi prihodnjega Vestnika.

Gred: Vzpora stojno:

1. Zanožiti levo — prinožiti — nasprotno — 5-krat.
2. Vzpora čepno zanožno z levo — vzpora stojno — 5-krat.
3. = 2. nasprotno.
4. Vstop z levo nogo na gred med roki — sestop — nasprotno — 5-krat.
5. Vzpora čepno zanožno z levo — s poskokom menjati noge — 10-krat.

Vzpora ležno za rokama, noge na gred:

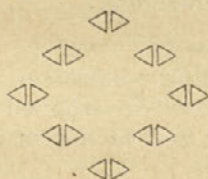
6. S poskokom vzpora čepno — menoma — vzpora ležno za rokama na gredi — 5-krat.
7. Sklek ležno za rokama — vzpora ležno — 5-krat.

Vsed na gred:

8. Prijem na gred spredaj, globok zaklon (glava do tal) — sotelovadka naj tlači noge k tlom — 5-krat, nato telovadki menjata vlogi.
9. = 8. toda vzročiti.

Če imamo več gredi na razpolago, je najboljše, da vadimo z vsemi telovadkami istočasno.

Igra: Ribič je ribce lovil! Do dve telovadki sedeta skupaj na tla s hrbtom druga ob drugi. Vse skupaj tvorijo krog. To so ribice. Ena telovadka gre okrog in da ribicam imena, po dve skupaj sedeči dobita skupno ime: rdeči, modri, beli, zlati itd. Ko imajo vse ribice imena, teče ribič okrog in kliče: »Ribič je ujel rdeče ribice, modre, zelene, itd.« Poklicane ribice vstanejo in tečejo za ribičem. Kadar že vse ribice tečejo za ribičem, zakliče ta: »Ribič je vse ribice polovil, ena, dva, tri!« Na »tri« se morajo vse telovadke zopet vsesti v krog, po dve skupaj — vseeno je, kateri dve — tudi ribič si mora dobiti en prostor. Telovadka, ki ostane sama, je v novi igri ribič. (Dalje)

S. BURJA:

Vadbene ure za člane

5. u r a.

Uvodne vaje: Vestnik 1934, števil. 9., str. 181, 12. ura.

Krogidoskočno. Osnova: Kolebanje v visu; naprej — nazaj — v stran — kroženje.

Naskokoma vis:

1. Kolebanje — z zakolebom seskok. Drža telesa naj bo mehka, glava zmerno zaklonjena. V predkolebu je telo malo sklonjeno (v vodoravnem položaju), ne sili s trebuhom ven! Rok ne napečaj po nepotrebem!
2. Isto — v predkolebu seskok.
3. Zgiba, kolebanje — z zakolebom vis, kolebanje — s predkolebom seskok.
4. Zgiba, kolebanje — s predkolebom vis, kolebanje — s predkolebom seskok s $\frac{1}{2}$ obratom v l.
5. Zgiba, kolebanje v stran — v kolebu v l. vis, kolebanje v stran — v kolebu v l. seskok.
6. Nasprotno.
7. Kroženje.

B r a d l j a d o č e l a. Osnova: Opora in izmena; z vzpiranjem — prevali sklonjeno naprej.

Predskok v oporo na lehteh, predkoleb:

1. Kolebanje — v zakolebu opora ležno na lehteh raznožno
1. Kolebanje — v zakolebu opora ležno na lehteh raznožno, stegna na lestvinah — s pritegom vzpora ležno za rokami raznožno.
— preval naprej sklonjeno v sed raznožno pred rokami — sesed prednožno snožno v d.
2. Kolebanje — v zakolebu vzpora v sed raznožno za rokami — preval naprej sklonjeno v sed prednožno snožno na d. lestvino — sesed prednožno snožno v d.
3. Nasprotno.
4. Kolebanje — v zakolebu vzpora v sed raznožno za rokami — preval naprej v sed prednožno snožno na l. lestvino — sesed prednožno snožno not in zakoleb — prednožka v d.
5. Nasprotno.
6. Vadi vzporo z zakolebom!

D v o s k o k v d a l j i n o z m e s t a.

Temeljna staja: staja odkoračno z d. tesno, stopala so vzporedna in oddaljena za ped med seboj.

1. Zibanje počepno z zaročevanjem in predročevanjem. Vadi skupno!
2. Čep, opora na kolenih: 2 predskoka uleknjeno. Umiri dihanje in ponovi! Glej razlago v 1. uri stran 14!
3. Isto, le da v letu raznožiš.
4. Čep, opora na kolenih: predskok sproščeno s $\frac{1}{4}$ obratom v l. v čep z oporo na kolenih — predskok s $\frac{1}{4}$ obratom v d. Ponovi 4-krat!
5. Dvoskok naprej z uleknjenjem iz zibanja počepno. Stopal ne dvigaj od tal!

6. Isto z raznoženjem v letu.
7. Isto z obrati.
8. Dvoskok naprej s skrčenjem nog prednožno.
9. Isto, z obrati.

Redovne vaje.

Ponovi obrate na mestu! Pazi na strumnost, toda ne zdržuj se predolgo pri redovnih vajah!

Igra. Boj za trdnjavo. Vestnik 1934, šte. 4., str. 84.

6. u r a .

Uvodne vaje. Vestnik 1934, šte. 9, str. 182, 13. ura.

Bradlja doskočno. Osnova: ročkanje; menoma — soroč — v kolebu.

Na začetku bradlje naskokoma:

1. Vis, vnanji prijem — ročkanje naprej menoma — z zibom zavesa v nartih zadaj raznožno — vis vzosno in z zakolebom seskok.
2. Vis, vnanji prijem — ročkanje soroč naprej — z zibom vis vzosno — zavesa v l. nartu zadaj — vis vzosno — zavesa v d. nartu zadaj — vis vzosno in z zakolebom seskok.
3. Predkoleb v visu, notranji prijem — zakoleb — v predkolebu ročkanje soroč naprej do konca — v predkolebu seskok. Vaditelj pazi na gojenca pri ročkanju in pri seskoku, da ne pade na hrbet.
4. Isto nazaj, z notranjim prijemom.
5. Predkoleb v visu, vnanji prijem — ročkanje soroč naprej v zakolebu do sredine — s predkolebom vis vzosno — z zakolebom seskok.
6. Predkoleb v visu, vnanji prijem — ročkanje soroč naprej v predkolebu in v zakolebu do sredine — s predkolebom vis vzosno — zavesa v nartih zadaj raznožno — vis vzosno in z zakolebom seskok.

Drog do čela. Osnova: naupor v zavesi enonožno znotraj — toč v zavesi nazaj — obrati — podmet.

1. Z zapotekom zavesa v d. podkolenu znotraj — zakoleb — predkoleb — z zakolebom naupor v zavesi — podmet.
2. Z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu znotraj — toč v zavesi nazaj — podmet.
3. Z zapotekom naupor v zavesi v l. podkolenu *zunaj — podmet.
4. Dvoprijem: d. podprijem: z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu znotraj — $\frac{1}{4}$ obrat v l. soroč — podmet.
5. Isto, le da po obratu dodaš toč v zavesi nazaj.
6. Podprijem, z zapotekom naupor v zavesi v d. podkolenu znotraj — toč v zavesi naprej — podmet.

Raznoterosti. Prevali naprej na tleh.

1. Vzpora čepno: pokrči roke in spodvij glavo ter se z malim odzivom prevali naprej!
2. Vzpora klečno — preval naprej.
3. Vzpora stojno razkoračno: preval naprej, pokrči roke, spodvij glavo ter se nalahko spusti na pleča, kolena imej pritegnjena na prsa!
4. Čep — preval naprej brez oprijema.
Z zaletom:
5. Preval naprej.
6. Preval naprej čez tovariša, ki leži, tal se oprimeš za ležečim.
7. Skok letno in preval naprej čez tovariša v opori klečno. Vaditelj pomaga gojencu tako, da mu položi roko na vrat ter pomaga spodviti glavo, da prepreči poškodbo.

Igra. Močnejši zmaga. Vestnik 1934, šte. 5., str. 102.

(Dalje)

S. BURJA:

Uvodne vaje

K 21. u r i.

A. V pohodu.

152. V teku na znamenje se prvi ustavi in predkloni (kozel), drugi preskoči prvega raznožno in nadaljuje tek. Na zopetno znamenje preskoči zopet drugi prvega.
153. Hoja z visokim skrčevanjem prednožno na vsako dobo, z lehtmi mahaj kakor pri teku. Stopala postavljaj vzporedno na tla, kolena ne smejo uhajati na ven.
154. Hoja ob napetih nogah. Vaje ne izvajaj skupno, ampak v kupinah! Temeljna stoja za tek. Nagni se močno naprej in z iztegnjenimi nogami in vzklonjenim trupom skušaj ujeti ravnotežje! Pri tem se vedno hitreje premikaš, toda kolikor mogoče dolgo, z iztegnjenimi nogami hodeč po celem stopalu. Če ti preti padec, pokrči noge in zopet dobiš ravnotežje!

B. Na mestu.

155. Stoja razkoračno tesno, roke v bok: polagoma in brez sile zasuk trupa v d. in sočasno nalahko pokrči noge, stopala ostanejo na mestu. Ko dosežeš skrajno mejo zasuka, se z vso silo in prožno odsukaj v izhodni položaj; počakaj trenotek in ponovi vajo!
156. Stoja razkoračno vzročiti: kroženje trupa.
157. Stoja razkoračno tesno: zibanje počepno s predročevanjem in zaročevanjem — predskok s $\frac{1}{4}$ obratom — zibanje počepno.

158. Vzpora ležno za rokami — sklek — vzpora. Slabeyši telovadci lahko izvajajo v vzpori klečno.
159. Leža na hrbtu: kroženje z nogami.
160. Odročiti, pesti: kroženje lehti v različni hitrosti in smeri.
161. Čep zanožno z d., zaklon in dva ziba — vzklon.
162. Z l. prednožiti not, z d. predročiti dol not — z l. zanožiti ven, z d. predročiti gor. Delaj prožno!
163. Stoja spetno, odročiti: počep izstopno z d. v stran, odklon v l., d. uločeno vzročiti, l. zaročno upogniti not, potegni v smeri odklona in zib v nasprotno stran.

K 22. u r i.

Od 164—175 uporabi po lastni izberi že znane vaje!

K 23. u r i.

A. Na mestu.

176. Tek z visokim skrčevanjem prednožno na vsako dobo, z lehtmi mahaj kakor pri teku!
177. V pohodu bočni krogi nazaj z zaklonom.
178. Hoja z visokim prednoževanjem in tleskom pod nogo.

B. Na mestu.

179. Stoja razkoračno tesno, odročiti, pesti: glej vajo 155!
180. Klek, odročiti — zaklon in zib — vzklon.
181. Vzpora klečno levonožno, d. zanožiti: d. skrčiti prednožno (koleno pritegni na prsa) — suniti nazaj gor.
182. Leža na hrbtu, priročiti: na znamenje sed, prednožiti, predročiti gor, z rokami se dotaknemo prstov nog — polagoma leža.
183. Stoja odkoračno z d., odročiti pesti — sukanje trupa v l., d.
184. Čep z oporo na kolenih: 2 ziba v čepu — vzravnavna, vzpon, z lehtmi mahni gor, za trenotek obstani in se takoj vrni v izhodni položaj!
185. Stoja spojno predročiti gor: predklon, zaročiti — čep, vzravnavna, vzklon v vzpon spojno — zaklon, predročiti gor. Pri prehodu iz čepa v vzpon spojno močno porini boka naprej!
186. Dvojni obrat v d. na prstih d. v čep — vzravnavna in obratno.
187. Skakljanje — vzkok in strig z nogami — skakljanje.

K 24. u r i.

Od 188—200 ponavljaj vaje po lastni izberi!

V današnji številki zaključujem »Uvodne vaje« kot dopolnilo k »Vadbenim uram moškega naraščaja«, ki so priključene v Vestniku 1933 in 1934.

Razpis tekem za članstvo in naraščaj CSŽ za leto 1935.

Višji oddelek.

Č l a n i c e.

Tu tekmujejo posameznice enako, kakor je predpisano za občo tekmo posameznic za prvenstvo SSKJ za leto 1935. Glej »Soko« št. 11—12, 1934, stran 396!

Tekma vrst in posameznic v vrstah:

Srednji oddelek.

Vse gradivo, ki je predpisano za tekme nižjega oddelka I. skupina SSKJ za leto 1935., glej »Soko« št. 11.—12 1934, str. 397 in še v obvezni vaji na krogih doskočno, v enem obveznem preskoku čez konja na šir, ki se ga izžreba izmed predpisanih preskokov.

Krog i doskočno na mestu.

Naskokoma vis — skrčiti prednožno sonožno — prožiti naprej — v prednosu drža — zakoleb — s predkolebom zgiba — z zakolebom vis — s predkolebom vis vznosno zadaj — vis strmoglavo — drža — vis vznosno zadaj — vis zadaj uleknjeno — izvinek nazaj v vis — seskok.

Konj na šir z ročaji, višina 110 cm, trda odrivna deska 10 cm visoka. Z naletom:

1. Skrčka.
2. Skrčka s celim obratom v levo levoročno.
3. Skrčka s celim obratom v desno desnorčno.

Skrčko s celim obratom v l. levoročno izvedemo na ta način, da se z desno roko le odrinemo od ročaja ter doskočimo s čelom h konju in primemo pri doskoku z desno roko na vrat konja, dočim leva roka ne izpusti ročaja. Za skrčko z obratom v nasprotno stran — velja obratno.

Nižji oddelek.

- I. skupina (za ona društva, ki imajo za to tekmo predpisano orodje). Enako, kakor je predpisano za tekme nižjega oddelka I. skupine SSKJ za l. 1935. Razpis in navodila v »Sokolu« št. 11.—12. 1934, stran 397!
- II. skupina (za ona društva, ki nimajo za I. skupino nižjega oddelka predpisanega orodja). Enako, kakor je predpisano za tekme nižjega oddelka II. skupine SSKJ za 1935. Razpis in navodila v »Sokolu« št. 11.—12. 1934, stran 397!

Ž e n s k i n a r a š č a j.

Višji oddelek.

Enako, kakor so razpisane tekme SSKJ za leto 1935. Glej »Soko« št. 11.—12. 1934, stran 407!

Nižji oddelek.

Velja isto, kakor za višji oddelek, po razpisu SSKJ za tekme v nižjem oddelku žen. naraščaja za leto 1935. Glej »Soko« št. 11.—12. 1934, stran 407!

I Z Ž U P E

† BRAT ROJNIK KONRAD

Dne 19. februarja 1935 je preminul br. Rojnik Konrad iz Sp. Gorč pri Braslovčah. Pokojni je vodil lastno trgovino na Jesenicah, a bolezen ga je vrgla v posteljo in prepeljali so ga domov. Sokolsko društvo v Braslovčah ga je spremilo na zadnji poti in sicer 8 članov z br. starosto v krojih, ki so mu ponesli v bratski pozdrav venec. Br. starosta se je poslovil od pokojnega pred Sokolskim domom, s katerega je visela črna zastava, nato pa še ob odprtem grobu. Z belim cvetjem prvih pomladnih rož mu je bil posut prostor trajnega počitka. Zelo veliko število onih, ki so ga spremili na zadnji poti, in mnogi venci so pričali o veliki priljubljenosti 28-letnega pokojnega br. Konrada. Blag mu spomin! — Daleč naokrog znani narodno-zavedni obitelji Rojnikovi se pa odbor Sokola Braslovče tem potom iskreno zahvaljuje za plemeniti dar 500 Din za revno sokolsko decu.

Smučarske tekme SKJ v Škofji Loki

Tekme so se vršile 16. in 17. februarja t. l. Iz naše župe se jih je udeležilo 7 članov in 1 članica. Istočasno so se vršile tekme Gorenjske sok. župe, tako da je bilo vseh udeležencev preko 300. Vreme ni bilo preveč ugodno, toplo pomladno solnce je na določenih progah za patrolni tek in smuk sneg zelo razmehčalo, tako da so morali prireditelji proge isto večkrat prestavljati.

Za patrolni tek članov, ki se je vršil v soboto 16. popoldne, je bil start in cilj za osnovno šolo. Od prijavljenih moštev jih je 36 nastopilo; od teh jih je prispelo na cilj 14 in še od teh so bila štiri diskvalificirana. Iz navedenega je razvidno, kako težka je bila proga, ki je bila dolga 12 km. Naša župa je postavila moštvo v sestavi: Podjed V., Zagorje, Kačič St., Laško, in Črešnik R., Štore. Posebnih uspehov naše trojice z ozirom na slabe snežne razmere in hudo konkurenco nismo pričakovali. Radi prehudega napora ter prevelike izčrpanosti enega brata je moštvo kot tako odstopilo.

V nedeljo 17. februarja zjutraj se je vršila tekma v smuku na 3½ km dolgi progi. Tekmovali so 104 člani, na cilj je prispel 101 tekmovalec. Razpoloženje naših tekmovalcev za to tekmo je bilo prav dobro, tako da je bilo pričakovati dobrih uspehov. Naš najboljši br. Petrin Fr., Laško, je dosegel peto mesto pri medсловanskih tekmah, v tekmah za prvenstvo S. K. J. četrto mesto. Tekmovali so namreč tudi br. Čehi. Sledijo si br. Stavbe I., Celje, 16. mesto, br. Majcen, Laško, 28. mesto, br. Čresnik R., Štore, 31. mesto ter Kačič St., Laško, 63. mesto. Br. Čokl M., Celje, je vozil odlično in bi bil brez dvoma med prvimi 15, prevozil pa ni vratic, torej je bil s tem njegov čas razveljavljen. Podčrtati je treba uspeh br. Petrina, ki je kljub zdravniški prepovedi tekmoval. Pri poizkusnih skokih si je zelo poškodoval glavo, tako da je moral biti dva dni v postelji.

Popoldne je bila slovesno otvorjena novozgrajena skakalnica, nato so sledile tekme v skokih. Sneg je bil izredno slab, trd ko »beton«, tako da so se vsi skoki razen enega končali s padci. Najdaljši skok dneva je bil 35½ m. Skakalnica je zgrajena za skoke do 54 m. Od naših sta tekmovala br. Stavbe I., Celje, ki je dosegel s skokom 31½ m v drugem razredu 2. mesto, ostal je za prvim samo za osem desetink točke, br. Petrin Fr., Laško, je v istem razredu zasedel 4. mesto. Ovirala ga je močno poškodba na glavi. Naš tretji tekmovalec v skokih se je najbrž splašil velike skakalnice in je natihem »izginil« še pred pričetkom tekme domov v Zagorje.

Edina zastopnica članic naše župe za tek in smuk sestra Čebela iz Celja je izpadla, ker si je pri preizkušnji proge za smuk težko poškodovala nogo. Tekmam je prisostvovalo mnogo občinstva, največ pri skokih, in to do 3.000.

V soboto zvečer je bil v telovadnici škofjeloškega Sokola v počastitev tekmovalcev in gostov pozdravni večer, v nedeljo razglasitev uspehov. Izpregovorjenih je bilo mnogo lepih besed. Govorili so br. Gangl, Ambrožič, Špicar, Horvat ter za Č. O. S. br. Sokol.

Organizacija tekem je bila v rokah članov saveznega smučarskega odseka in škofjeloškega Sokola ter je bila odlična. Mesto Škofja Loka je bilo odeto v čast gostom v državne zastave. Ločili smo se z zavestjo, da je sokolska misel zopet slavila lep praznik, ki je pokazal njeno silo in uspehe.

Poljšak Rastko.

Jugoslovanska kola in češkoslovaški narodni plesi

Popravek. Pri skici št. 4 za »Zaplet« morata biti kroga drug za drugim, tako da je telovadka 16 približno za telovadko 9, seveda pa je med krogoma nekaj razdalje.